

Бхагавад-Гита

Глава 14

भगवद्गीता । चतुर्दशोऽध्यायः

गुणत्रयविभागयोगः

vibhāga *m* - деление, разделение, отличие;

परं भूयः प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञानमुत्तमम् ।

यज्ज्ञात्वा मुनयः सर्वे परां सिद्धिमितो गताः ॥ १ ॥

itas *adv.* - здесь, тут, сюда; сейчас, отныне, впредь; потому, поэтому;

इदं ज्ञानमुपाश्रित्य मम साधर्म्यमागताः ।

सर्गे १पि नोपजायन्ते प्रलये न व्यथन्ति च ॥ २ ॥

upāśri (upa-āśri) I U. - прислоняться, покоиться, отдаваться, посвящать себя ч.-л.;

sādharmya *n* - однородность, обладание одинаковыми признаками (+Gen.);

sarga *m* - движение, сущность; творение, создание; глава, раздел.;

pralaya *m* - исчезновение, смерть;

व्याथा *vyath* I Ā. - волноваться, трепетать, страшиться, быть удрученным, покидать;

मम योनिर्महद् ब्रह्म तस्मिन्नार्भं दधाम्यहम् ।

संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत ॥ ३ ॥

sambhava *m* – происхождение, причина, основание;

सर्वयोनिषु कौन्तेय मूर्तयः संभवन्ति याः ।

तासां ब्रह्म महद्योनिरहं बीजप्रदः पिता ॥ ४ ॥

mūrti *f* - изображение; тело, вид;

bīja *n* - семя, зерно;

सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसम्भवाः ।

निबन्धन्ति महाबाहो देहे देहिनमव्ययम् ॥ ५ ॥

sattva *n* – существование, суть, доброта, религиозная чистота, сознание;

rajas *n* - страсть, эмоция, мрак, туман, пыль;

tamas *n* - тьма, мрак;

prakṛti *f* – природа;

निबन्धन्ति महाबाहो देहे देहिनमव्ययम् ॥ ५ ॥

ni**bandh** IX Р. – связывать, сковывать, обусловливать;

bāhu *m* – рука;

dcha *m, n* – тело;

dchin, dehabhṛt *m* – человек, живое существо, воплощенный, имеющ. тело;

avyayam *adv.* – постоянно, вечно;

तत्र सत्त्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयम् ।

सुखसंगेन बधाति ज्ञानसंगेन चानघ ॥ ६ ॥

nirmalatva *n* – чистота;

prakāśaka – светлый;

anāmaya – здоровый, не пагубный;

saṃga *m* – связь с ч.-л., общение;

anagha – безвинный, безупречный;

रजो रागात्मकं विद्धि तृष्णासंगसमुद्धवम् ।

तन्निबन्धाति कौन्तेय कर्मसंगेन देहिनम् ॥ ७ ॥

rāga *m* – страсть, склонность к ч.-л.;

ātmaka – имеющий природу, принадлежащий, состоящий;

tr̥ṣṇā *f* – жажда, алчность, желание;

samudbhava *m* – происхождение; – происходящий из;

mohana – вводящий в заблуждение, обманывающий, ослепляющий;

तमस्त्वज्ञानं विद्धि मोहनं सवदेहिनम् ।

प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबन्धाति भारत ॥ ८ ॥

pramāda *m* – безумие, опьянение;

ālasya *n* – лень, вялость;

nidrā *f* – сон, сонливость;

सत्त्वं सुखे सञ्जयति रजः कर्मणि भारत ।

ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे सञ्जयत्युत ॥ ९ ॥

√sañj I P. – прилипать, приставать, быть привязанным; *caus.* привязывать;

ā√var V P. – скрывать, окутывать;

uta *частица* – также, и (ity-uta –вот так);

रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत ।

रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वं रजस्तथा ॥ १० ॥

abhi√bhū I P. – преодолевать, превосходить;

सर्वद्वरेषु देहेऽस्मिन् प्रकाश उपजायते ।

ज्ञानं यदा तदा विद्याद् विवृद्धं सत्त्वमित्युत ॥ ११ ॥

prakāśa - светлый; *m* свет,

vivardh I Ā. – вырастать, крепнуть;

लोभः प्रवृत्तिराम्भः कर्मणामशामः स्पृहा ।

रजस्येतानि जायन्ते विवृद्धे भारतर्षभ ॥ १२ ॥

pravṛtti *f* – деятельность, развитие;

ārambha *m* – начало, схватывание;

āśama *m* - беспокойство;

spṛhā *f* – желание, вожделение, рвение;

अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ।

तमस्येतानि जायन्ते विवृद्धे कुरुनन्दन ॥ १३ ॥

nandana *m* – сын, отпрыск, потомок;

यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभृत् ।

तदोत्तमविदां लोकानमलान् प्रतिपद्यते ॥ १४ ॥

pravṛvardh I Ā. – вырастать, развиваться;

uttamavid (uttama-vid) *m* – величайший мудрец;

prati√pad IV Ā. – достигать, получать, узнавать, понимать;

रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसांगिषु जायते ।
तथा प्रलीनस्तमसि मूढयोनिषु जायते ॥ १५ ॥

samgin – привязанный к ч.-л., преданный ч.-л.;
pralīna (p.p. *om pra\lī*) – умерший;
yoni *m* – лоно, чрево, происхождение род, (-*yoni* происходящий из);
कर्मणः सुकृतस्याहुः सात्त्विकं निर्मलं फलम् ।
रजसस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसः फलम् ॥ १६ ॥

sāttvika – относящийся к sattva;
सत्त्वात्सज्ञायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च ।
प्रमादमोहौ तमसो भवतो ऽज्ञानमेव च ॥ १७ ॥
moha *m* – обман, заблуждение;
उर्ध्वं गच्छन्ति सत्त्वस्था मध्ये तिष्ठन्ति राजसाः ।
जघन्यगुणवृत्तिस्था अधो गच्छन्ति तामसाः ॥ १८ ॥

urdhvam *adv.* – вверх;
rājasa – относящийся к гуне rajas;
jaghanya – низкий, последний;
vṛttistha (vṛtti-stha) – имеющий склонность (от vṛtti *f* – характер, поведение, склонность);
adhas *adv.* – вниз, внизу;
tāmasa – темный, относящийся к гуне tamas.
नान्यं गुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टानुपश्यति ।
गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोऽभिगच्छति ॥ १९ ॥
गुणानेतानतीत्य त्रीन् देही देहसमुद्भवान् ।
जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्रुते ॥ २० ॥

atī (atīvī) II P. - проходить, преодолевать;
अर्जुन उवाच
कैलिङ्गैस्तीनुगुणानेतानतीतो भवति प्रभो ।
किमाचारः कथं चैतांस्तीनुगुणानतिवर्तते ॥ २१ ॥

liṅga *n* - отметка, знак отличия, символ; фаллос;
ācāra *n* - поведение, образ жизни, правило; хорошее поведение, благочестие,
ati\var I Ā. - проходить, протекать (*о времени*); преодолевать; отвращать, устранять;

श्रीभगवानुवाच
प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव ।
न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि काङ्क्षति ॥ २२ ।
sam-pra\var I Ā. - выходить; возникать, начинать;
ni\var I Ā. - возвращаться, идти обратно, уходить, переставать;
उदासीनवदासीनो गुणैर्यो न विचाल्यते ।

गुणा वर्तन्त इत्येव यो ऽवतिष्ठति नेन्नते ॥ २३ ॥

udāśīnavat - непричастный, безразличный, равнодушный, стоящий в стороне;
ava\sthā I U. - оставаться, находиться, быть;
vīng I U. - идти, двигаться;

समदुःखसुखः स्वस्थः समलोष्टाश्मकाञ्चनः ।

तुल्यप्रियाप्रियो धीरस्तुल्यनिन्दात्मसंस्तुतिः ॥ २४ ॥

loṣṭa m, n - глыба, ком (земли);
nindā f - хула, порицание, брань, оскорбление;
samstuti f - восхваление, слава;

मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रारिपक्षयोः ।

सर्वारम्भपरित्यागी गुणातीतः स उच्यते ॥ २५ ॥

māna m - честь, уважение; самомнение;
apamāna m, n - неуважение, унижение, оскорбление;

मां च यो ऽव्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते ।

स गुणान्समतीत्यैतान्ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ २६ ॥

avyabhicāra - верный, постоянный; m верность;
bhūya - n бытие, становление;

ब्रह्मणो हि प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च ।

शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकान्तिकस्य च ॥ २७ ॥

pratiṣṭhā f - основа, основание; пристанище, поддержка;
śāśvant - постоянный, непрерывный, вечный;
ekāntika – исключительный.